ग॰म॰ आमि। दध्ना सहितं शृतं पय आमिक्षा तस्मै हितमामिक्षीयं विभाषाहविरपूपादिभ्य इति छयतौ दधि च क्षीरञ्चेति विभाषा वृक्षेत्यादिना व्यञ्जनत्वादेकवद्भावः पुरोडाशाय हितमौषधन्नीवारतण्डुलादि पुरोडाश्यमपूपादित्वाद्यत् औषधिरेवौषधम् औषधेरजातावित्यण् तण्डुलानामजातित्वात् स्वार्थिकाश्च प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्त्तन्त इति नपुंसकलिङ्गता हविः छयतइति हविः अर्चिशुचीत्यौणादिक इस् हैयङ्गवीनं घृतं द्ध्नोगोदोहस्य विकार इत्यर्थे हैयङ्गवीनसंज्ञायामिति निपातनात् खञ् हियं ग्वादेशश्च तानि नाप्युपघ्नन्ति राक्षसाः त्वय्युदासीने सति इदानीङ्कार्य्यप्रदर्शनेन प्रोत्साहयितुमाह ॥१२॥

भ॰ आमिक्षीयमित्यादि। अधुना राक्षसा अपि एतानि वस्तूनि न उपघ्नन्ति अपिशब्दः पूर्व्वापेक्षया कानि आमिक्षायै हितं दधि दुग्धञ्च व्यञ्जनत्वे समाहारइति परः स्वमतेऽभिधानात् आमिक्षा सा शृतोष्णेया क्षीरे स्याद्दधियोगतः हितार्थे ईयः तथा पुरोडाशाय हितं औषधं नीवारतण्डुलादि पुरोदश्यते इति पुरोडाशोऽन्नविकारः पिष्टकादिः निपातनात् ततोहितार्थे यः औषधिशब्दात् स्वार्थे ष्णः औषधं क्वचित् स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्त्तन्त इति क्लीवत्वं हविर्हव्यञ्च ऊदाने त्रासुमिमितीस् द्ध्नोगोदोहस्य विकारोहैयङ्गवीनं निपातनात् तत्तु हैयङ्गवीनं यत् द्ध्नोगोदोहोद्भवं घृतमित्यमरः ॥१२॥

युवजानिर्धनुष्याणिर्भूमिष्ठः खविचारिणः। रामो यज्ञद्रुहोहन्ति कालकल्पशिखीमुखः ॥१३॥